

ובדרכי אבותינו

עלון שבועי שע"י תלמוד תורה 'עטרת חיים' לבני תורה ק"ק תימן יע"א
בנשיאות מרן הגאון רבי יצחק רצאבי שליט"א

רח' הרא"ש 2 אלעד, ישראל. טל: 03-9097022

הגיליון מופץ בכל בתי הכנסת ק"ק תימן בעיר אלעד ועוד..

פניני הלכה

האם להעדיף תפילה בהנף, או כמנהג אבותינו

כתב מרן הגר"י רצאבי בשו"ת עולת יצחק ח"ג סימן ל"ז וז"ל:
לשאלתך אודות אדם המבקש להקפיד להתפלל שחרית בהנף החמה כותיקו, אך אין לו במקומו בית הכנסת שמתפללים אז, זולתי כמנהג אשכנזים או ספרדים, האם בגלל שהוא תימני צריך להתפלל דוקא בבית-הכנסת של-תימנים:

דע כי אני רגיל בעניי להורות בכי האיני

המשך בעמוד הבא

בנתיבי החינוך

הרב אליהו נהרי שליט"א מנהל הת"ת

שור או כשב או עז כי יולד והיה שבעת ימים תחת אמנו ומיום השמיני והלאה ירצה
(ויקרא כב. כז)
למה אמרה התורה שרק מיום השמיני ירצה לקרבן? כתב החוקוני: 'זוהיה שבעת ימים, פרט למחוסר זמן דחיישינן שמא נפל הוא. דבר אחר, שכל הפורש ממקום צחנה וטומאה צריך פרישה שבעת ימים קודם שיכנס למחנה שכונה כגון זב ומצורע וטמא מת, עכ"ל.

וה'כלי יקר' כתב פירוש אחר וז"ל: שור או כשב או עז כי יולד. אמרו המפרשים שביום הולדו יש לו עליו שם שור או כשב כי אינו מוסף על שלימתו ועל עצמותו כלום כי הוא נולד עם כל שלימתו, לאפוקי האדם עיר פרא יולד (איוב יא.ב) וקניית שלימתו תלוי במעשיו. ונראה שלכך הודיע לנו הכתוב, כדי שלא תאמר מאחר שביום הולדו יש להם כל השלימות הראוי להם א"כ יהיו כשרים להקרבה מיד, ת"ל יהיה ז' ימים תחת אמנו ומיום השמיני והלאה ירצה. כי כל מספר שמיני קודם כמבואר למעלה פרשת שמיני (ט.א) על כן אינו ראוי להיות קודש עד אשר יעבור עליו מספר זה, עכ"ל.

ועל פי דבריו אפשר להבין ולפרש את המובא ב'מדרש הגדול' על פסוק זה, שהשווה את האדם לבהמה וטעמא דיומא תמינאה, וז"ל המדרש: זהו שאמר הכתוב 'צדקתך כהררי אל משפטך תהום רבה אדם ובהמה תושיע'. וכו'. ד"א. אדם ובהמה תושיע ה'. אמר ר' יצחק משפט אדם ומשפט בהמה, משפט אדם ז'ביום השמיני ימול בשר ערלתו' (לעיל ב.א) ומשפט בהמה 'שור או כשב או עז כי יולד והיה שבעת ימים תחת אמנו ומיום השמיני והלאה ירצה', עכ"ל.

והנלמד מכל הנ"ל שהאדם אינו שלם, וצריך לשאוף לתקן עצמו (וגם מי שנולד מהול, מטיפין לו דם כידוע), וראשית עליו להרחיק עצמו מן הרע, וגם צריך לחיות מעל הטבע (שהבריאה נבראה בשבעה ימים) להיות שמיני קודש (והוא גם טעמא למה נימול בשמיני).

ולצערינו רבים הם האנשים החיים בדרך הטבע, ר"ל, שבראשם מקובע שאם אני אעשה כך וכך אז יהיה לי כך וכך, אך אם לא אעשה לא יהיה. ואף אותם האנשים החיים מעל הטבע (רובם כיום הם אברכים), שלא במתכוין אינם מחנכים צאצאיהם לדבר זה. ובשביל להבין דברינו היטב אספר את שסיפר לי אחד מחשובי האברכים את שאירע לו. היה והגיעו מים עד נפש ובנו גדול (לא גדול ממש) ביקש ממנו לרכוש דבר מה, השיב לו אביו, שאין באפשרותו כעת. אמר לו הבן, 'בגלל שאתה רוצה להיות אברך אני צריך להצטמצם'. פירוש לדבריו, 'לך תעבוד ויהיה לך כסף', ע"כ. אך אם בבית היו מדברים על חיות וקיום האדם שאינה לפי הטבע, אלא האדם צריך להשתדל לחיות מעל הטבע, כי הטבע הוא מסווה בלבד, אך הכל בגזירתו יתברך ולא משנה מה תעשה, לא היה לאדם שאלות ותמיהות. ואין בכונותינו לומר, שצריך למסור בבית שיחות על דבר זה, אלא ר"ל שבחיי היום יום שלו תגובותיו ותשובותיו ומעשיו ישדרו לסביבתו דבר זה. כאשר מבקשים ממנו דבר מה ואפילו קל לו ואפילו שהוא לפניו, יאמר תמיד אם ה' יתן לי את הכח ואת האפשרות וכן כל כיו"ב משפטים המעוררים לדבר זה. וכדאי לשנות משפטים וסגנונות, שאז השומעים מתעוררים לדבריו ולא נכנס להם דבר זה בשיגרת האוזן.

ומזה נבין כמה מעלה גדולה נהגו אבותינו שהיה שגור בפייהם לומר על כל דבר שנתבקשו או תכננו לעשות בעתיד היו אומרים "אם יגזור ה' בחיים". לא פלא שלא היתה ברחובותיהם פרץ או יוצאת או צוחה, כולם בעלי אמונה תמימה מגדולם ועד קטנם, מיושבי בית המדרש ועד בעלי מלאכה.

גם מפירוש 'החוקוני' דבר גדול יש ללמוד לחינוך הבנים. כאשר רוצים לחנך ילד לתורה, ראשית יש לבדוק שאינו נמצא במקום צחנה ב"מ, ובפרט בדורינו זה, שרבות הצחנות בהסתר ובהחבא. וכן גם עצה טובה יצא לנו מהנ"ל, והיא. כאשר ילד לא שומר על נקיות פה. יש לומר לו 'איך תוכל ללמוד תורה כאשר פיך מטונף, ולמה הדבר דומה למתנה טובה אשר הנך מביאה למלך אך היא עטופה בקיא וצואה, הירצך או הישא פניך'. והשיג והשיח החמים והנעים שמדברים ההורים עם הילדים, הוא אשר יקרבים ויגדלם לעבודתו יתברך לעשות רצונו כרצונו, אמן.

שפע ברצות טוב יאתה ממרומים, לאיש אשר לו עשייה רבה למען שמר מסורת אבותינו הקדושים, והוא

משב"ק בגית מרן מחזק בדק ראשונים, הרב **שילה יצאלי** הי"ו אשר נתן מיטלתו למען רוות צאן קדושים תלמידי הת"ת הטהורים, ימלא השי"ת כל משאלות לבו, ויוכהו לכל מדה טובה, ולשמחת בית השאנבה, אצ"י

מרבני הקהילה

הרה"ג ברוך עוקשי שליט"א
רב ק"ק 'בני תורה' אלעד ת"ו

אכילת המן – ההכנה לקבלת התורה

פתרונות לפרשת 'אחרי מות וקדושים'
אחודה חידה! 'עדו' הוא סימן סכום
הפסוקים לפרשת אחרי מות, 'ונודד' הוא
סימן לסכום הפסוקים לפרשת קדושים.
הזוכה: אביב נתנאל.
מי בתמונה? טרם נפתרה!

אזכרה חיה!
תחילתה ב-ג' סופה ב-ז'
נקראת ב-ז'
וגם ב-ב' ואף ב-א'
בין הפותרים נכונה יוגרל פרס

מי בתמונה?

בין הפותרים נכונה יוגרל פרס

לרפואת דוד בן יאיר
והודיה בת אוריאל
אהרן בתשכחע"י

נאמר בתורה: 'ויסעו מאלים וגו' ובחמשה עשר יום לחודש השני וגו' ויאמר ה' אל משה הנני ממטיר לכם לחם מן השמים'. הרי שבחודש איר בט"ז בו התחיל לרדת לעם ישראל מן לאכול נפשם. ובתנחומא (בשלח) אמרו "לא ניתנה תורה אלא לאוכלי המן". ויש להבין מדוע קבלת התורה מותנית באכילת המן.

ונקדים את דברי הגמ' בע"ז (ה). וכך נאמר שם: "ת"ר מי יתן והיה לבבם זה להם, אמר להן משה לישראל כפויי טובה בני כפויי טובה, בשעה שאמר הקב"ה לישראל מי יתן וכו', כפויי טובה דכתיב ונפשינו קצה בלחם הקלוקל (ופרש"י קל הוא המן ומפני שהיה נבלע בכל איבריהם ואינן יוצאין לחוץ קראוהו לחם הקלוקל, ורגנו על כך, והיא היתה טובה גדולה שלא היו צריכים לטרוח ולצאת שלש פרסאות לפנות וכו' ומחנה ישראל ג' פרסאות היה, ע"כ דברי רש"י) בני כפויי טובה דכתיב האשה אשר נתת עמדי היא נתנה לי מן העץ ואוכל אף משה רבינו לא רמוז להם לישראל אלא לאחר ארבעים שנה שנא' ואולך אתכם וגו' ולא נתן ה' לכם לב לדעת וגו' (דברים כט) אמר רבה ש"מ לא קאי אינש אדעתא דרביה עד ארבעין שנין. ומשמע מדברי הגמ' שעם ישראל לא הבינו מה הטובה שיש במן שאין לו יציאות עד ארבעים שנה, ואינו מובן מה כל כך קשה להבין את הטובה הגדולה שאין דרכן ללכת ג' פרסאות בשביל היציאות וכפירוש רש"י; ועוד משמע מדברי הגמ' שיש קשר בין ירידת המן לבין חטא אכילת עץ הדעת וכביכול חוסר ההבנה בתועלת המן קשורה לאותו פגם של אכילת העץ הדעת ולכן "כפויי טובה" שבמן הם בני "כפויי טובה" של חטא אדם בעץ הדעת.

עוד איתא בגמ' מיד ובסמוך לזה (ה): מימרא דרבי בנאה מאי דכתיב אשריכם זורעי על כל מים משלחי הרגל השור והחמור אשריהם ישראל בשמן שעוסקין בתורה ובגמילות חסדים יצרם מסור בידם וכו'. וצ"ב מה הקשר בין שתי המימרות.

ועוד אחרי מימרא זו אמרו שם תנא דבי אליהו לעולם ישים אדם את עצמו כשור לעול וכחמור למשא. ויש להבין איך בתחילה "שור וחמור" היו משל ליצר הרע וכמו שביאר רש"י משלחי הרגל השור והחמור: משלחין ומשליכין רגלי יצר הרע הבא על האדם מעליהם. ולבסוף "שור וחמור" הם משל לעבודת ה' כשור לעול וכחמור למשא.

ויש לבאר בס"ד כי באמת יש שני חלקים בשור ובחמור "רגלי השור והחמור" זהו מזיק ואין בו תועלת וכמו דאיתא בגמ' בב"ק ש"רגל" זהו מארבע אבות מזיקין ואמרו בגמ' שהמקור לזה הוא קרא שהובא לעיל דכתיב משלחי הרגל השור והחמור (ב"ק ג:), ויש את כתפיהם וגבם של השור והחמור שהם מקור ברכה לעולם וכדאיתא בחגיגה (ג:): מה דרבן זה מכויזן פרה לתלמיה להביא חיים לעולם, וכן נאמר ורב תבואות בכח שור, הרי שבכוחם מביאים חיים וברכה לעולם ואיך יכולים לשכון בשניהם גם "מדבר ברכה" וגם "מזיק" בחדא מחתא אלא הביאור הוא שכשעושה הבהמה פעולות "דרך הנאתה ודרך הילוכה" הרי"ז מזיק שן ורגל וכדאיתא בב"ק שמויק שן ורגל זהו "דרך הנאתה" ומזיק רגל זהו "דרך הילוכה" ללא עול וטורח וללא כל מאמץ והקרבה מצידה, אבל כשמעשה הבהמה נעשה בעול וטורח ובמסירות אזי מביאה היא ברכה לעולם.

פניני הלכה

המשך מהעמוד הקודם

גוונא להעדיף בית-הכנסת שמתפללים כמנהג אבות, בנוסח ובמבטא. וטעמא דמילתא כי אף שאינו בהנץ שיש פוסקים הסוברים שאח"כ לא רק אינו הידור אלא נחשב בדיעבד, מכל מקום כי האיי גוונא נחשבים כמאן דליתניהו גביה. ולא עוד אלא שלפי מנהגינו הנץ דידיהו הוא בדיעבד, שהרי הנץ דידן מוקדם לו כחצי שעה כמ"ש בס"ד בעיני יצחק על שלחן ערוך המקוצר סימן ט"ז אות ב'. דוק והבן. ואתה שלוי:

ובאו חז"ל ואמרו שאם יעסוק האדם בתורה ובחסד יצרם מסור בידם ומיד הסמיכו ואמרו "לעולם ישים אדם את עצמו כשור לעול וכחמור למשא", לומר ש"יעסוק" האדם בתורה ובגמ"ח יהיה בתורת "עסק" (כביאור הב"ח באו"ח סימן מ"ז על ברכת לעסוק בדברי תורה וט"ז שם) עם כל מרצו וחשקו ובכל כוחו כאדם העוסק לפרנסתו, והינו שהתורה והחסד יעשו בטורח ובעמל ביגיעה ובמאמץ ולא בקלות דרך הנאתו ודרך הילוכו, ועל ידי מסירת כל כוחותיו למען תורה וחסד אזי הוא זוכה ש"יצירו מסור בידו" והביאור בזה כתב מהר"ל בחי' אגדות (ע"ז ה ב) שכל שנתחבר אל הטוב יתרחק מאתו הרע ויש להוסיף על דבריו כי יצר הרע כל דרישתו הוא שהאדם ירדוף אחר התענוגות היתירים וההנאות שאינם מוכרחות לקיום הגוף, ולצורך כך מוכרח היצר לדרוש את מסירות והקרבת כל כוחות האדם אל הרע, כי כל תענוג שהוא "מיותר" הוא מזיק ומאבד ומחליש את כוח האדם, ואפילו אכילה ושתייה מעבר להכרח גורמת נזקים לגוף האדם וכמו שכתב כבר הרמב"ם (פ"ז מדעות) על כל התענוגות היתירות, אולם האדם שומע ליצרו מוכרח למסור את כל כוחות גופו ליצר הרע והוא עושה זאת בפועל כשרודף למעשה אחר התענוגות והמותרות ולכך האדם שעוסק בתורה ובחסד כשור לעול וכחמור למשא והינו שמוסר את כל כוחות גופו למען התורה והחסד, א"כ א"א לו להתחבר גם אל היצר הרע, כי כבר מוסר את כוחותיו ואת כפיו ואת גופו לעמל התורה ועול החסד, וא"א למסור את כפיו גם לטוב וגם לרע, ובכך מתנתק ממנו הרע וזהו שאמרו שזוכין שיהיה "יצרם מסור בידם".

לזש"ק
תומר ישראל בן יעקב
ואודליה בת מנשה

לעילוי נשמת
מרת חביבה בת רחמה
אוחנינה ע"ה תנצב"ה

לעילוי נשמת
מוהר"ר חיים בן שלמה עדני זצוק"ל
מרא דאתרא דאליכין, תנצב"ה

מהליכות אבותינו

אשת חיל עטרת בעלה

עמל רב עמלה האשה היהודיה בגלות תימן, ועכ"ז לא נתרשלה במלאכתה מלאכת שמים, להיות תפארת לבעלה ולב"ב. וכך כתב התייר הרב יעקב ספיר בספרו 'אבן ספיר' פי"א וז"ל:

נשי תימן, נשות חיל הנה, כבעליהן כן גם הן, משכימות קום בטרם יאיר השחר. בכל בית יימצאו רחיים לטחינה, וכן תנורי בישול ואפיה, כתבנית קערה קבועה באדמה.

להסקה ישתמשו בעצים אשר הן מביאות על ראשיהן משא לעיפה, או אף מגללי בקר מיובשים.

הנשים לשות בצק המכיל חיטה ושעורה, פול, דוחן וכוסמת, ולטיגון ישתמשו בבצק דוחן. לאחר זאת יורדות אל המעיין לשאוב מים, ובכלותן, עולה אשה אשה הביתה, וכדה על שכמה או על ראשה, לשה את הבצק עוגות דקות ורכות, אפויות בגחלים, ורקיקי-דוחן במחבת, משוחים בחמאה (סמנה) או צחיחים (ללא חמאה). ומעיקרי הסעודה קליפות קפה חלוטות. והקליפה - מובחרת מכל הארצות, ובעודה טריה, לחה היא ומתוקה. יפה ללב, טובה לחזה, מרגיעה מיחושי ראש, מחדדת את הראיה, ומזככת את הדם.

כל התקרובת לארוחת הבקר מוכנה עוד בטרם יגיעו הגברים מבית-הכנסת, ובבואם ימצאו פת חמה, בחמאה רותחת, וקפה מהביל, משקה המלווה אותם בכל שעות היום והערב. כעת יוצאים הם למלאכתם עדי ערב.

העוסקים במלאכה בביתם, אוכלים פת חמה בצהרים. ואשר מלאכתם בחוץ, מצטיידים בפת לחם, בנרגילה, ובכלי קליפת הקפה העריבה לחיך.

כל כבודן של הנשים בבית פנימה, לא ירפו ידיהן מן המלאכה מלאכת הבית. שער ראשיהן מכוסה כלו בצעיפים ובצניפים, גם הרוקות בתוכן. תכשיטיהן הן רידיים לצווארן היורדים על פי מידותיהן, עכ"ל.

ב"ה זכינו והיום אנו בארצנו הקדושה, ללא כל העמל הרב שהיה יגיע כפיהן של אמותינו הקדושות. מה שנותר להמשיך להיות עטרת תפארת בשאר דברים, הן בקימה בבוקר, הן בהכנת הסעודה והן בשאר דברים.

והוא אשה בבתוליה יקח (ויקרא כא. יג)

ירצה לדעת למה אמר הכתוב בבתוליה, והיה צריך לומר אשה בתולה יקח?

אלא רמז יש כלומר בבתוליה, היינו קודם שתבגר (צ"ל שתתבגר) ועדיין היא בתולה. לפי שבעת שבגרה היא נותנת דעתה אל האיש. וכל בחור שהיא רואה נותנת דעתה עליו ואומרת בלבה מי יתן והיה זה בעלי. וכן על זה הדרך. לפיכך כשישא אותה ומחשבתה אינה לאישה, היא מחשבת לכמה אנשים, והכתוב אומר (קהלת ט ט) 'ראה חיים עם אשה אשר אהבת' היינו אם דעתה עליך לבד, כדי שתמצא חיים בעבורה. לפי שאם אין דעתם אחת בשלימות בוודאי שיבואו הבנים אינם הגונים, ולא ימצא קורת רוח בחייו. לפיכך הזהיר הכתוב בבתוליה, בבי"ת היתירה. כלומר שאם היא בבתוליה ולא בגרה, דעתה שלימה עמו, ועדיין לא חישה באיש אחר. ולכך הבנים שיצאו ממנה יהיו הגונים. לפיכך גם יראה חיים עמה, ותהיה עטרת בעלה. והוא על דרך הכתוב (כא יד) 'אלמנה וגרושה וחללה זונה את אלה לא יקח'. והוא מטעם הנזכר גבי המחשבה. לפי שהמחשבה היא פוגמת בזרע הבא ממנה או המחשבה הטהורה היא המכרעת להיות הזרע טהור. לכך הזהיר הכתוב 'אשה בבתוליה יקח'.

א"נ אשה בבתוליה יקח. ר"ת י"ג וס"ת ח"י. לרמז שהאשה נישואיה טובים מבת י"ג שנה, והאיש מבן ח"י שנה. אז הנישואים שלהם יהיו טובים. כי ח"י וי"ג עולים בגי' א-ל. כלומר הא-ל יעזרם בבנים הגונים. ואם הוסיפו על זה, הנה אותיות שניות עולים שב"ק, כלומר לא שבק חיי. כי לא יוכלו לשמור עצמם מלחטוא ולפחות מהרהורים רעים או מראית קרי. ר"ל, כי היצר הרע מצוי ויבוא להחטיאם. לכך אמר התנא בן ח"י לחופה. כדי שיוכל עוד להתגבר על יצרו ויוכל ליתן דעתו על עסק התורה. כי לא נברא אלא לעסוק בתורה ובמצוות, לא להרבות הון ועושר וכבוד. לכך נצטוו לישא אשה כדי שתהא דעתו צלולה לעסק בתורה ולקיים המצות. ודוק.

ראה חיים עם אשה אשר אהבת (קהלת ט. ט)

ר"ת בגי' פאר. וס"ת רצ"ת. יש רמז בפסוק כשהאדם נושא אשה לשם שמים לקיים מצותו יתברך ואוהב אותה כנפשו, אזי היא נעשית לו כמו פאר על ראשו, ומתברך בבנים, על דרך שאמרו רז"ל אוקירו לנשיכו כי היכי דתתעתרו. נמצא שעל ידי הכבוד בא לו, וגם העושר והבנים. כי בשביל שרצתה אחרי המחשבה הטהורה לקיים מצות בוראך לקיום העולם ולהינצל מהחטא, אזי תזכה לבנים הנקראים חיים. כי סוף סוף מוכרח למות. וכל המניח בן למלא מקומו נקרא חי אפילו לאחר מיתתו. וזהו ראה חיים עם אשה אשר אהבת. כאלו החיים הם דבוקים בה. לפי שבעבורה זוכה לבנים. לפיכך אמר הכתוב ראה, ראייה ממש. נמצא כי על ידי הכבוד שעושה לה באהבתו אותה, מתעשר האדם בבני חיי ומזוני. ודוק.

(עין החיים' למוהר"ם אלנרדאף זצ"ל)

בדרכיהם אתהלך...

מה עושים כשהרבנים חלוקים ונגרם נזק למי מהצדדים (ח"א)

מיד שלח מרי יחיא יצחק שליח למרי יחיא קאפח ומרי עמרם קורח שיבואו אליו דחוף. תוך כדי המתנה לבואם של הרבנים, התחיל מרי יחיא יצחק לשאול את מרי יוסף סעיד אלגרידי, בהלכות שחיטה וטריפות, ובדינים הקשורים בהלכות קדושין גיטין וגרושין. תשובות אבא מרי הנעימו לר' יחיא. והנה כאשר הם נושאים ונותנים בדברי תורה, הגיעו הרבנים מרי יחיא קאפח ומרי עמרם קורח. הם נתקבלו בברכת ברוכים הבאים, ואז שאלו את מרי יחיא מי האיש הזה שכב' נושא ונותן איתו בדברי תורה. אמר להם זה הש"ב ממחוז ירים, מרי יוסף סעיד אלגרידי, קרובו של מרי יחיא אלגרידי מעיר דמאר. והנה המכתב שקבלנו ממרי חיים קאפח וממרי סעיד אלבטייל, שבו אנו נדרשים לחוות דעתנו בעניין בית הכסות הזה אשר לפנינו, שהביא מרי יוסף סעיד אלגרידי.

לאחר שקראו את המכתב שאלו את מרי יוסף סעיד אלגרידי, מדוע שלחו אותך לבית דין צנעא, ולא לבית דין דמאר אצל מרי יחיא אלגרידי שהוא קרוב יותר. ענה להם שהיתה מחשבה כזאת, אלא שמרי חיים קאפח הכריע לשלוח דווקא לבית דין צנעא. ונמוקו היה מאחר שהשוטט הוא מרי יוסף סעיד אלגרידי, לא יתכן שנשלח אותו לבית דין בדמאר שבראש עומד קרובו מרי יחיא אלגרידי. כדי למנוע לזות שפתים שלחו אותי אליכם. תשובת מרי יוסף סעיד אלגרידי, מצאה חן בעיניהם. המשך אי"ה בל"ג בשבוע הבא

המשך אי"ה בל"ג בשבוע הבא

לעילוי נשמת חיים בן יחיא נהרי ז"ל, אוריאל אהרן בן אליהו פרץ ז"ל, דוד בן סעיד בשארי ז"ל, יוסף בן יחיא נהרי ז"ל, ר' אברהם בן יצחק דאוד טביב זצ"ל, יפה בת יחיא נהרי ע"ה, תנצב"ה

תפארת בנים

בעטרת
חיים
אהבה
ואחוה
שורת
בכל
הימים

או חברותא או מיתותא
זהו דבר שכיח בשעות הת"ת, ואף
לאחר סיום הלימודים בת"ת,
קובעים ביניהם או עם אברכים
ללמוד בלימודים שונים, העיקר
לגדול בתורה וביראת שמים.

לומדים במלוא המרץ ומתעוונים בין עצי הארץ

מיני זעיר מכתבי הורים
ישו הצדיק (כיתה א')
קורא במית פחומס, ומס
פנביא, ופשמת כמה
פרקיט, וכמה פרשיות,
ומס התפלל, והוא
צושה נחת רוח לאמא
ואבא.
יהא רצוא שיצלה מצלה
מתורה וביראה, אכ"ר

חכמי תימן

הרב יהיא ב"ר סלימא אלאביץ ז"ל
נולד בשנת התקכ"ו לערך. משנת
התקע"ח שימש כד"ר בב"ד צנעא
בראשות רבי יוסף אלקארה ז"ל.
התפרסם ביותר בחסידותו, ועסק
רבות בתורת הסוד. בשנת
התקצ"ג הגיע לתימן רבי ברוך
מפינסק ז"ל, שליחו של הגאון רבי
ישראל משקלוב ז"ל מנהיג עדת
הפרושים בארץ ישראל. רבי יהיא
ז"ל הצטרף אליו במסעו לצפון
תימן כדי לחפש את עשרת
השבטים. המסע הסתיים בכשלון,
והשנים שבו לצנעא, שם נרצח רבי
ברוך ז"ל. גם לאחר מות רבי ברוך
ז"ל לא כבה זיק התקווה למצוא
את עשרת השבטים שנדלק בלב
רבי יהיא ז"ל, ובשנת התקצ"ו עזב
את צנעא ופנה לצפון תימן
בחיפוש עשרת השבטים, אך
עקבותיו אבדו.

נפטר בשנת תקצ"ו לערך

התודה...

הברכה...

לאיש היקר ורם המעלה, ידידינו
ואהובינו איש חיל לתורה
ולתעודה, ועוזר לכלל בשמחה
ובאהבה רבה, ובפרט לקידום
והצלחת התלמוד תורה, ללא סייג
וללא תמורה, סגן ראש העיר
ה"ה **ברק צגרי** הי"ו
יזכהו השי"ת לראות בנים ובנים
בנים עוסקים בתורה וביראה,
גדלים ועוברים את השי"ת
באהבה ובשמחה, דשנים
ורעננים בגריאות איתנה ועוזרא
מעליא, ויזכה הואם לכל מדה
טובה ולשמחת בית השאובה,
אכ"ר

הערות, הארות ותשובות לחידות
ניתן לשלוח לפקס: 03-9130009
או במייל:
Nahari@enativ.com

"עטרת חיים"

גני ילדים / תלמוד תורה
ע"ש המהרי"ץ ורבוה"ק זצוק"ל
לבני תורה ק"ק תימן - אלעד
רח' הרא"ש 2 טל: 03-9097022
בנשיאות ובחסונת מרן הגאון הרב יצחק רצאבי שליט"א
בראשות הרב אליהו נהרי שליט"א

זה הזמן להוסיף בקדושה, בתורה וביראת שמים טהורה וצרופה,
עם שמירת מסורת אבותינו הקדושים.

הודעה בדבר רישום לשנת הלימודים תשע"ט

הננו להודיע לציבור בני התורה כי נפתחה ההרשמה
לשנה"ל תשע"ט הבעל"ט
לגני הילדים גילאי 3-4-5
לכיתות התלמוד תורה

יש להצטייד
בצילום ת"ז
של שני ההורים
+ ספח

לרישום:
יש להגיע למזכירות הת"ת רח' הרא"ש 2, או להתקשר לטל: 03-9097022

אין בהרשמה החייבות לקבלת התלמיד | קבלת התלמיד מותנית באישור ועדת הקבלה

לזש"ק
יובל בן דוד
ורות בת זכריה

לזש"ק
שלום בן יעקב ומירב
טליה בת מנשה